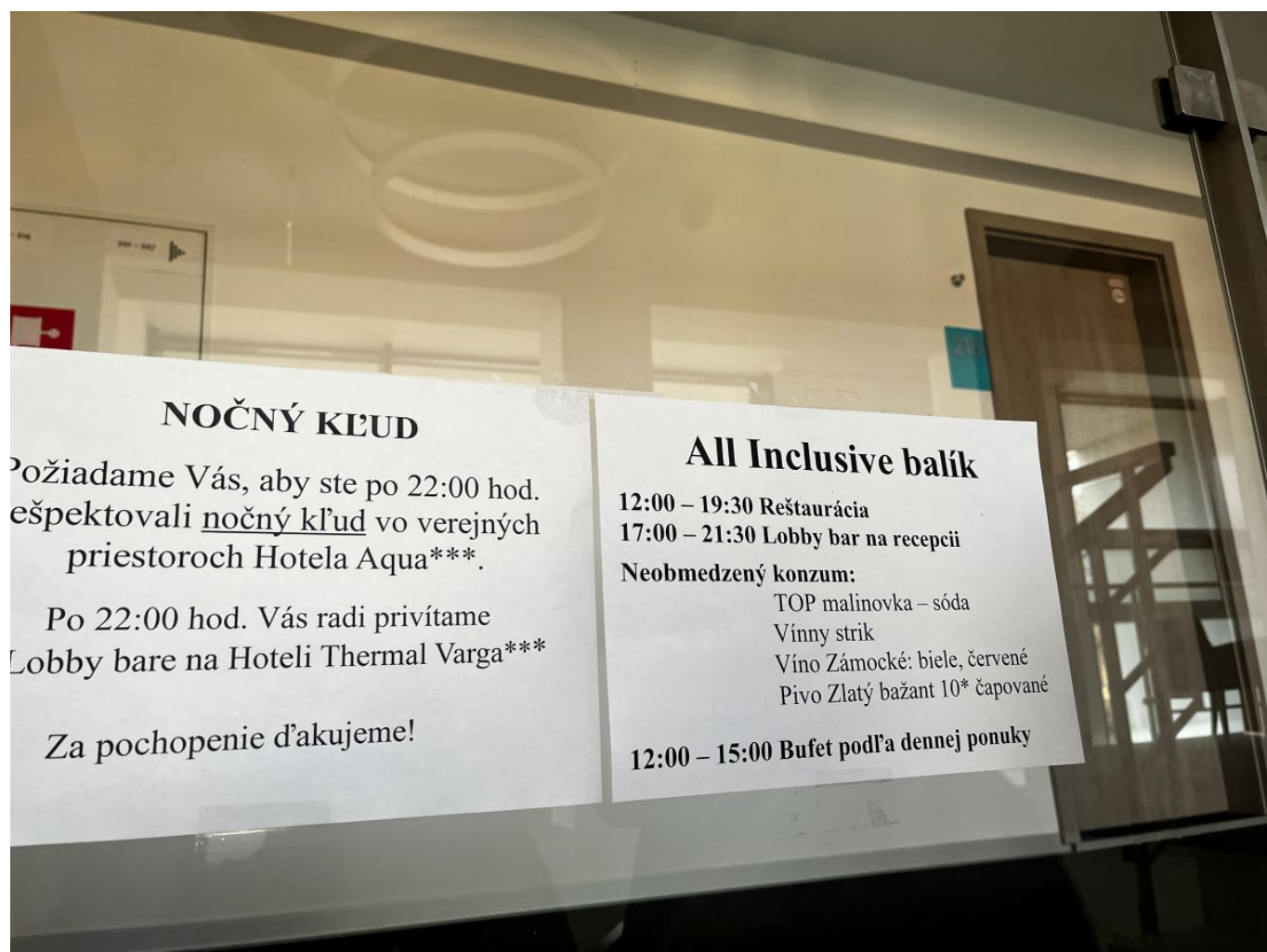

Dopoledne v pátek odjezd s kolegy z práce směr termály Velký Meder prohřát si kosti. Dálnice prázdná, je teplo, blíží se změna počasí. Sotva držím při řízení otevřené oči. V Bratislavě najíždím na dálnici směr Dunajská Streda. To je nějaká novinka, vždy mě navigace vedla přes Gabčíkovo. Došly data v mobilu a dvakrát jsem sjel z cesty. To mě probralo ze spánku, protože jsem se naprdnul, že bloudím. Do Mederu dorazím po druhé hodině, platím [150 éček za víkend.](#) Kromě polopenze jsou v tom vstupy na bazény a pití po celý den zdarma.

Venku je 15 °C, už se nám koupat nechce, jdeme se projít. Hospoda u Holuba je zavřená, asi na furt, tak se motáme v centru a vracíme se na večeri. Potkáváme holčičku s roztomilým Maltézským psíkem, ale nerozumí nám a my neumíme maďarsky. Takže ani nevíme jak se psík jmenoval. Večeře byla v malém salonku, což značilo, že moc hostů tu není. Jídlo bylo výborné, k pití pivo Zlatý Bažant. Většina hostů co zde seděli byli Češi. A jako vždy pokud je jídlo ve formě bufetu stává se z mnohých jedlíků pendleři. Vedle našeho stolu seděla jedna taková korpulentní pendlerka s mužem a asi vnučkou, která po jejím opětovném příchodu koukla na talíř a prohlásila, "babi ty máš šunkovou horu!". Měla jí tam. Po jejich odchodu si ke stolu sedl pár, ona taková lověna, on nevýrazný typ střízlíka. Moc jsem si jich nevšímal, do doby, než lověna začala házet oloupanou mandarinku do červeného vína. Že by nový koktejl? Našpicoval jsem uši abych se dozvěděl recept. "Těleso ponořené do kapaliny je nadlehčováno silou, která se rovná...", šeptala svému příteli s vážnou tváří. To znám, pomyslel jsem si, Božka z filmu Světáci a její vzor MADAM CURIE. To stačilo, balíme to na pokoj. Do půlnoci hraje naproti hotelu nějaká kapela cikánské častušky. Spí se pěkně, v noci prší. U snídaně mě nějaký

ubytovaný starší Slovák u automatu na kafe povídá, jací jsme chudáci, když tu musíme pít hnusného Bažanta. A že byl večer v tom spívajícím baru, kde měly pivo Radegast. Bažanta odmítnul. Když si šel pro druhý půllitr, jiná obsluha mu řekla, že žádný Radegast zde nikdy nečepovali. Jsou to syčáci, už tam nepůjdu, vysvětloval mi. No, hlavně, že si na tom pivu pochutnal.

Ráno jdeme na bazény, můj čip nefunguje, obsluha to neřeší a pouští mě přes turniket. Přijelo pár autobusů z Jihlavy. Prakticky jsou tu snad všichni z Vysočiny. Asi se naučím mluvit maďarsky abych se odlišil. Vedle nás si na bidýlku čte nějaká paní knížku. Je z Jihlavy. Přijela kombinací autobus vlak. Povídala, že cesta byla horor. Spoje na sebe nečekali, jela celý den. Pracovně jsem si ji pojmenoval Dáma s knížkou. Foukal mírný vítr a sem tam jí do vody odlítla záložka. My jsme se po poledni vrátili na pokoj, převlíknuli se a jeli se podívat do blízkého Győru. Cesta tam, to už je kulturní památka. Nepamatuji, že by tenhle tankodrom byl někdy spraven. A to pamatuji ! Nicméně bylo krásné slunečné počasí a já zamířil do centra. Před parkovacím automatem se tvořily hloučky. Když to nechápou místní, to nedám taky,

necháme auto před Tescem, rozhoduji se. Před odbočováním vlevo jsem málem nedal přednost protijedoucímu autu. Bylo to jen tak tak. Ostatní řidiči za ním mě raději pustili. Tu samou situaci řeším o pár minut později, kdy mě při výjezdu od Tesca nedá přednost odbočující řidič. Bylo to o fous, málem mě ustřelil zadek Oplíka. Zaparkoval jsem u studentských kolejích, kde se v aule konala promoce. Parkování na turistické trase zřejmě nebude nikdo řešit. Auta zde parkovala možně i nemožně. Došli jsme do centra, ulice byly liduprázdné. Vrátili jsme se k autu a jeli do Mederu. Ani jsme si nic nekoupili. I v Tescu byly ceny zboží namaštěné. Dali jsme na hotelu večeři a vrátili se na bazény. Už tu skoro nikdo nebyl. Bylo jasno, nádherný večer. Opět mě čip přes turniket nepustil. Večer jsme na pokoji dopili slivovici a šli spát.

Ráno snídaně, vyklízíme pokoj a jdeme se ještě ohřát na bazény. Už tu skoro nikdo nebyl. Kromě dámy s knížkou. Chytla stop do Čech, měla čas. Po poledni jsme to definitivně zabalili a vyrazili domů. Po přejezdu hranic klesly venkovní teploty a zatahlo se. Odbočili jsme ještě do Drnholce ke známým na kafe a pak už nás čekala je zasněžená

Vysočina.

